

Korda-Petrović, Aleksandra

Česká literatura v srbském časopisu Zlatna greda

Slavica litteraria. 2023, vol. 26, iss. 2, pp. 145-152

ISSN 1212-1509 (print); ISSN 2336-4491 (online)

Stable URL (DOI): <https://doi.org/10.5817/SL2023-2-14>

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/digilib.79445>

License: [CC BY-SA 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Access Date: 30. 11. 2024

Version: 20240202

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Česká literatura v srbském časopisu Zlatna greda

Aleksandra Korda-Petrović (Bělehrad)

Abstrakt

Příspěvek zkoumá přítomnost překladů poezie a prózy českých autorů v časopise pro literaturu, umění, kulturu a myšlenky Obce spisovatelů Vojvodiny Zlatna greda v období od roku 2001 do současnosti. Díky překladům Milana Čoliće a Zorana Đeriće tento časopis nepřetržitě již patnáct let seznamuje srbské čtenáře s literární tvorbou klasiků české literatury, ale také i se spisovateli mladší generace, kteří do té doby nebyli přeloženi do srštiny. Je analyzován výběr a kvalita překladů a jejich zastoupení ve vztahu k překladům z jiných slovanských jazyků. Součástí zájmu je i úvaha o přínosu tohoto časopisu k propagaci české literatury ve srovnání s přínosem jiných srbských časopisů pro literaturu, umění a kulturu vydávaných ve stejném období.

Klíčová slova

česká literatura; časopis Zlatna greda; překlady; kvantita a kvalita recepce

Abstract

Czech Literature in the Journal Zlatna greda (Golden Beam)

The paper investigates the existence of translations of Czech authors' poetry and prose in Zlatna greda (Golden Beam) publication, the Society of Writers of Vojvodina's Journal for literature, art, culture, and philosophy, from 2001 to the present. This journal has successfully introduced our readers to the literary works of the Czech literature classics for fifteen years thanks to the translations of Milan Čolić and Zoran Đerić, as well as to writers of the younger generation who had not yet been translated in our country. The selection and quality of the translations, as well as their share in comparison to translations from other Slavic languages, are also examined. In comparison to other Serbian journals for literature, art, and culture published during the same period, the contribution of this publication to the promotion of Czech literature is also observed.

Key words

Czech literature; Zlatna greda magazine; translations; quantity and quality of acceptance

Význam literárních periodik pro recepci zahraniční literatury v určitém kulturním prostředí je nepopíratelný. V tomto smyslu má přínos literárních časopisů a novin v některých segmentech výhodu ve srovnání s rolí knižních vydání literárních překladů, které jsou dostupné příjemcům. Zkrácenou formou, prostřednictvím tematických výběrů a úryvků, mají periodika možnost bezprostředně a aktuálně upozorňovat na nové, ale i opomíjené literární jevy, díla a autory. Pokud jde o přítomnost literárních překladů z českého jazyka, srbská literární periodika často jako první seznamují čtenáře s novými tendencemi a autory současné české literatury. Někdy zůstávají tyto překlady jedinou tištěnou stopou, jež je k dispozici srbskému čtenáři, a někdy jsou impulsem k plnější recepci děl českých autorů. Po nahlédnutí do bibliografie překladů z češtiny v srbských literárních periodikách za poslední dvě desetiletí¹ můžeme usuzovat, že intenzitou výskytu těchto překladů vynikají literární časopisy Zlatna greda (Novi Sad), Pismo (Bělehrad), Koraci (Kragujevac) a Polja (Novi Sad). Je také zřetelné, že žádný z výše uvedených srbských literárních časopisů ve své publikační koncepci nemá explicitně zmíněn záměr průběžně sledovat produkci české literatury, ale že kvantita přítomnosti překladů z češtiny přímo souvisí s dosahem individuální spolupráce s jednotlivými překladateli, stálými či příležitostnými spolupracovníky časopisů.

Pro tuto příležitost jsme zjišťovali kvantitu a kvalitu přítomnosti překladů českých autorů v novosadském časopise Zlatna greda. Měli jsme přitom na mysli srovnání s přítomností překladů z jiných slovanských jazyků a podívali jsme se na celkový přínos časopisu k propagaci české literatury a kultury ve srovnání s ostatními srbskými literárními časopisy. Zlatna greda je časopis pro literaturu, umění, kulturu a myšlenky, který vydává Společnost spisovatelů Vojvodiny v Novém Sadu. První číslo časopisu vyšlo 1. 11. 2001. Zpočátku vycházel desetkrát ročně, později vycházel ve dvou a třech číslech ročně a dnes vychází čtvrtletně v cyrilici. Šéfredaktorem je od prvního čísla dodnes spisovatel Jovan Zivlak. První redakční tým tvořili Miro Vuksanović, Saša Radojčić, Vladimir Gvozden a spolupracovníky byli Branko Anđić, Dušan Pajin, Petar Bojović, Jovica Trkulja, Vičazoslav Hronjec, Jožef Fekete, Petru Krdu a další. Nutno podotknout, že v redakci jsou zástupci několika národnostních menšin v souladu s pestrým etnickým složením obyvatelstva Vojvodiny. Členové redakce a stálí spolupracovníci časopisu se postupem času měnili, a tak do redakce listu nastoupil v roce 2005 Nenad Šaponja a v roce 2007 Alpar Losonc a Zoran Đerić. Současnou redakci tvoří Vladimir Gvozden, Alpar Losonc, Stevan Bradić a Branislav Živanović. K dnešnímu dni vyšlo více než 250 čísel časopisu Zlatna greda.² V úvodníku 200. čísla napsal Jovan Zivlak, že vznikem Mezinárodního novosadského literárního festivalu časopis obohatil svůj obsah o představení autorů současné srbské i světové literatury. Zivlak zdůrazňuje, že „*kromě literárních, filozofických a jiných textů měl list kritickou část věnovanou aktuálním literárním nebo společenskovoědním problémům a část věnovanou dění ve Společnosti spisovatelů Vojvodiny a událostem ze světa, zejména literární,*

1 O tom více viz KORDA-PETROVIĆ, Aleksandra: *Novi period recepcije češke književnosti u srpskoj sredini*. Srpska slavistika (kolektivna monografija). Tom 2. Beograd: Međunarodni kongres slavista, 2018, s. 185–198.

2 Od roku 2021 je časopis k dispozici také v elektronické podobě: <https://dkv.org.rs/category/златна-грѐда>.

počínaje publikováním, cenami, četbou, postavením spisovatelů, tedy společnosti a kulturou“³. Na stránkách časopisu byly publikovány texty nejvýznamnějších srbských spisovatelů jako jsou Aleksandar Tišma, Dragoslav Mihailović, Milisav Savić, David Albahari, Vladimir Tasić a mnoho dalších, dále literárně-filozofické teoretické studie domácích i zahraničních autorů, např. texty Nikoly Miloševiče, Vladety Jerotiče, Pierra Lévyho, Gérarda Genetta, Cvetana Todorova, Jurije Lotmana a dalších. Speciální čísla jsou věnována poezii a próze autorů, kteří byli hosty Mezinárodního novosadského literárního festivalu, a také speciálními tématům z pořádaných literárních sympozií, kupř. *Současný novosadský román – Novi Sad jako narativní prostor*, *Současná poezie – výzvy doby*, *Trh a iluze literatury*, *Literatura a identity: globální/lokální*, *Literatura a moc*, *Literatura odporu v době neoliberalismu*, *Avantgarda, neoavantgarda, postavantgarda, ideologie, umění, anti-umění*, *Poezie a banalita*, *Literatura a norma*, *Literatura a zlo* a další. Vyšlo také několik čísel v angličtině. Hlavní myšlenkou edice *Golden Beam* je propagovat srbskou kulturu v duchu multikulturalismu, proto tato čísla obsahují literární texty a eseje srbských autorů v angličtině.

Podíváme-li se do bibliografie překladů z češtiny,⁴ můžeme snadno zjistit, že jejich přítomnost v časopise kulminuje v číslech z let 2006–2014. Pod většinou překladů je podepsán Zoran Đerić (nar. 1960), spisovatel, překladatel z ruštiny, polštiny a češtiny, divadelník a filmolog. Čtyři roky (2000–2004) strávil na univerzitě v Lodži jako lektor srbského jazyka, byl hostujícím profesorem na Akademii umění v Banja Luce (Bosna a Hercegovina) a ředitelem Srbského národního divadla v Novém Sadu. Je autorem několika monografií o Danilu Kišovi a Vladimíru Nabokovovi, polském dramatu a slovanské literární emigraci. Přestože je v časopise *Zlatna greda* přítomen od prvních čísel především jako básník, překladatel z polštiny a ruštiny, ale také jako autor recenzí novějších literárních vydání v rámci rubriky *Kritika*, stal se Zoran Đerić oficiálně členem redakce až v roce 2007. To jistě přispělo k intenzivnější přítomnosti překladů českých autorů v časopise.

Je patrné, že Zoran Đerić se více orientoval na překlady české poezie. Jako básník a solidní znalec ruského a polského jazyka bylo přirozené, že se věnoval především překladům současné české poezie. Také osobní kontakty s českými básníky Petrem Borkovcem a Kateřinou Rudčenkovou přispěly k tomu, že v roce 2006 se v časopise objevily Đerićovy první překlady z češtiny. Toho roku byla hostem I. ročníku mezinárodního novosadského literárního festivalu právě česká spisovatelka Kateřina Rudčenková (nar. 1976), která do té doby vydala tři básnické sbírky a sbírku povídek. Ve speciálním vydání časopisu (č. 81–82, červenec–srpen 2008) věnovaném poezii autorů, kteří byli hosty festivalu, vyšlo sedm básní této básnířky v Đerićově překladu a čtyři básně v českém jazyce (*Nikde*, *Bílý štít*, *Pijeme spolu popel*, *Popel a slast*). Dvěma krátkými poznámkami o autorce, v srbstině a v češtině, měli srbští čtenáři možnost se poprvé seznámit s poezií Kateřiny Rudčenkové. O několik let později v překladu a výběru Tihany Hamović vyšla knižně sbírka K. Rudčenkové *Granična senka* (Bělehrad, 2011). V tom knižním výboru byly zastoupeny i překlady dvou básní, které vyšly v časopise *Zlatna greda* v originále bez překladu (*Nikde*

3 ZIVLAK, Jovan: *Zlatna greda – jedna istorija uz 200. broj*. Zlatna greda (Novi Sad), 2018, č. 199/200, s. 4.

4 Zatím neexistuje úplná bibliografie publikovaných překladů v časopise *Zlatna greda*. Pro tuto příležitost byla všechna čísla časopisu prozkoumána a byla sestavena bibliografie překladů z češtiny.

a *Bílý štít*), a také nový překlad básně *Popel a slast*, kterou Zoran Đerić přeložil již dříve. Byla to příležitost srovnat překladová řešení ve dvou překladech téže básně.

Poezie Petra Borkovce (nar. 1970) se na stránkách časopisu Zlatna greda objevila po návštěvě tohoto básníka v Srbsku. Borkovec byl v roce 2009 hostem přehlídky „Disovo jaro“ v Čačaku. Český básník měl k Đerićově náklonnosti předpoklady, protože překládal z ruštiny a byl autorem antologie *Ruská emigrace*, podobně jako Đerić. Soubor čtyř básní Petra Borkovce v překladu Z. Đeriće byl publikován v roce 2006 (č. 51–52, leden–únor 2006) se stručnou poznámkou o básníkovi. Tento výběr básnickovy poezie zůstane jedinou tištěnou stopou v překladech do srbštiny⁵, stejně jako kratší výběr přeložených básní Miloslava Holuba (1923–1998), českého básníka známého ostrým a ironickým tónem, jímž glosoval temná místa československé reality po roce 1968. Výběr několika takových básní (*Odborná poznámka k potopě, My, co jsme se smáli, Poučení*), které mají vlastnosti lyrizovaných mikroesejů, představil Đerić čtenářům časopisu Zlatna Greda (č. 81–82, červenec–srpen 2008). Poezie Ivana Wernische (nar. 1942) zde byla poprvé a prozatím naposledy uvedena v srbském jazyce. Deset krátkých básní tohoto českého básníka a překladatele, kterému bylo v sedmdesátých a osmdesátých letech 20. století znemožněno oficiálně publikovat, našlo své místo na stránkách časopisu Zlatna greda (č. 103–104, květen–červen 2010). Vášeň Zorana Đeriće pro poezii a jeho překladatelská blízkost k básníkům, kteří byli ve své době vyhnaní z oficiální literární scény, jsou patrné i v překladu dvou básní Jiřího Koláře (1914–2002). Také tento český experimentální básník, autor vizuální poezie a kolážista, jeden ze zakladatelů „Skupiny 42“, byl tímto překladem (básně *Mezi hlupáky, Stožár proti poezii*) poprvé představen srbské veřejnosti. Zoran Đerić vybral a přeložil pro Zlatnu gredu (č. 147–148, leden–únor 2014) poetický blok nazvaný *Čeští básníci – sebevrazi*. Bohumil Hrabal (1914–1997), Václav Hrabě (1940–1965) a Karel Šebek (1941–1995) byli prezentováni srbským čtenářům dvěma nebo třemi básněmi. Všechny tři básníky spojuje fakt, že své životy ukončili dobrovolně, a Đerić si vybral verše z jejich poezie, které tento akt naznačují, opěvují přivolávání smrti a oslavu prázdnoty.

Ve časopisu Zlatna greda publikoval Zoran Đerić i překlady kratších próz českých autorů. Překladem úryvku z Hrabalovy novely *Kočky* (č. 56–57, červen–červenec 2006) se Đerić připojuje k seznamu překladatelů, kteří se vyrovnali se zvláštním vypravěčským stylem tohoto slavného spisovatele.⁶ Překlad je doplněn poznámkou, ve které překladatel vykládá úryvek jako „*příběh o lásce, ale také o smrti, ale především o kočkách*“⁷. Je zdůrazněno Hrabalovo pouto ke kočkám a vylíčený podrobnosti ze spisovatelovy biografie. Další český autor byl srbským čtenářům znám ještě předtím, než se překlad jeho prózy objevil v námi sledovaném periodiku. Román *Noční tango* Jiřího Kratochvila již vyšel v srbštině v překladu Mariny Šimunović-Stojković (Bělehrad, 2003), když Z. Đerić pro časopis

5 Výjimkou je deset básní Petra Borkovce v překladu Aleksandry Korda-Petrović publikovaných na stránkách internetového magazínu Agon, č. 05/ říjen-listopad-prosinec 2009. Dostupné z: http://agoncasopis.com/arhiva/stari_sajt/broj_5/prevedena%20poezija/1-petr_borkovec.html. (cit. 8. 1. 2023).

6 Řeč je o srbských překladatelích z češtiny Milanu Čolićovi, Nikolovi Kršićovi a Dragoljubu Matićovi, kteří překládali Hrabalovu prózu.

7 ĐERIĆ, Zoran: *Beleška*. Zlatna greda (Novi Sad), č. 56–57, s. 23.

Zlatna greda (č. 54, duben 2006) přeložil spisovatelovou povídku *Příběh s přepychovým vyvrcholením*. Tento překlad obohatil recepci Kratochvilovy tvorby v srbském prostředí.

Následovaly dva překlady v Srbsku dříve neznámých českých autorek. Povídka *Počátky* Alexandry Berkové (1949–2008) byla přeložena ze sbírky *Knihy s červenými přebaly* (česky 1986) a zachycuje intimní a smyslné zážitky dvou vyrůstajících dívek. Vedle překladu Đerić znovu připojuje poznámku o autorce, ve které představuje její literární a výtvarnou tvorbu, ale také stručně interpretuje její poetiku prostřednictvím citací české autorky Lenky Vítové (č. 90–91–92, duben–květen 2009). Obdobným způsobem přibližuje čtenářům časopisu tvorbu novinářky a spisovatelky Lenky Reinerové (1916–2008). Přeložil její autobiografický příběh *Být doma – v Praze a někdy i jinde*, ve kterém píše o době, kdy pobývala v Bělehradě (1945–1948), a poté v Paříži a Německu. Překladatel ji představuje jako autorku, která většinu svého života strávila v emigraci a čelila teroru různých režimů. Ani předtím, ani později nebyly prózy Lenky Reinerové přeloženy do srbstiny. Zoran Đerić a časopis Zlatna greda (č. 133–134, listopad–prosinec 2012) se tak zasloužili o seznámení se srbských čtenářů s prózou dvou významných českých spisovatelek.

Ve dvou číslech časopisu Zlatna greda z roku 2006, tedy co do počtu vydaných překladů z češtiny „nejplodnějšího“, se objevily překlady tehdy již zavedeného překladatele z ruštiny a češtiny Milana Čoliće (1934–2016).⁸ Přeložena byla povídka Josefa Škvoreckého *Wayneův hrdina – anglický příběh* (č. 55, květen 2006) a povídka Michala Viewegha *Dva králové* (č. 61, listopad 2006). Přestože oba spisovatelé již byli dříve překládáni a jejich romány vyšly v srbském jazyce,⁹ šlo tentokrát o jejich kratší prózy, dosud nepřeložené.

Uvážíme-li kvalitu zastoupených překladů z češtiny, docházíme k závěru, že Zoran Đerić je úspěšnější v překladu českého poezie než prózy. Překladatelská zkušenost a básnické nadání mu umožňují kreativněji přistupovat k překladatelským řešením v poezii, přičemž v jeho překladech prózy je možné občas zaznamenat věcné chyby a nedostatečné uplatnění funkčního překladu, a proto není plně dosaženo věrnosti překladu vzhledem k originálu.

Úplnou absenci překladů z češtiny zaznamenáváme v časopise Zlatna Greda po roce 2014. Zoran Đerić bude sice členem redakční rady až do roku 2021, ale pokud dojdeme k závěru, že to byl převážně on, kdo pro časopis sledoval a překládal české autory, je třeba konstatovat, že se později přiklonil spíše k překladům z ruštiny a polštiny, jakož i k literární kritice. Ani v jednom čísle časopisu v rubrice *Kritika* nenalezneme recenzi na žádnou přeloženou nebo nepřeloženou českou knihu. Výjimkou je relativně nedávné číslo (č. 252–253–254, říjen–listopad–prosinec 2022), ve kterém byly publikovány recenze mladých bělehradských bohemistů na nedávno vydané překlady próz českých autorek. Pozoruhodné je také to, že ve speciálních číslech časopisu věnovaných Mezinárodnímu

8 Milan Čolić překládal z češtiny převážně povídky a novely Bohumila Hrabala (např. *Pábitelé*, Beograd: Prosveta 1997; *Taneční hodiny pro dospělé a pokročilé*, Beograd: Stubovi kulture 1998), ale také romány Josefa Škvoreckého a Milana Kundery. Čolić také přeložil a redigoval *Antologii české prózy* (Sombor, 2010).

9 Josef Škvorecký: *Zbabělci*, přel. Jara Ribnikar a Jasna Novak (Beograd: Prosveta 1967), *Ze života české společnosti*, přel. Milan Čolić (Gornji Milanovac: Dečje novine 1987), *Tankový praporek*, přel. Nikola Kršić (Zagreb: Znanje 1986), *Bassaxofon a jiné příběhy*, přel. Aleksandar Ilić (Beograd: Prosveta, 1986); Michal Viewegh: *Výchova dívek v Čechách*, přel. Dagmar Ruljančić a Ivan Balenović (Novi Sad: Stilos, 1999), *Vybíjená*, přel. Aleksandra Cimpl Simeonović (Beograd: Narodna knjiga, 2005).

novosadskému literárnímu festivalu po roce 2006, kdy byla hostem Kateřina Rudčenková, se neobjevili žádní spisovatelé z České republiky. Česká literatura není zastoupena v žádném čísle časopisu, které se věnovalo tématu jednotlivých slovanských literatur, i když se setkáváme s tématy současné ukrajinské, rusínské a bulharské literatury. V rubrice *Novinky* není zastoupena česká literatura, i když narážíme na novinky z rusínské (duben 2002) nebo ze slovenské literatury (červenec–srpen 2002). Výjimkou v této rubrice je text *Vracející se spisovatelé a proč je mezi nimi více mužů*, podepsaný D. Babićem (č. 159–160, leden–únor 2015), ve kterém jsou zmíněny nedávné romány Milana Kundery. Česká republika rovněž nemá zastoupení v občasně rubrice *Top Lista*, která uvádí nejčtenější knihy ve Francii, Itálii, Španělsku, Anglii, USA, ale také v Polsku, Bulharsku a Rusku.

Pokud porovnáme celkové zastoupení překladů ze slovanských jazyků, na prvním místě jsou překlady z ruštiny. Kratší prózy Viktora Kratova, Viktora Pelvina, Pavela Vasileviče Krusanova, Vladimira Nabokova, Juliana Semjonova, Vladimira Sorokina, Tatjany Tolsté a dalších a také výbory z ruské poezie přeložili Zoran Đerić, Draginja Ramadanski, Nikola Vujčić a Milena Aleksić. Následují překlady z polštiny Zorana Đeriće. Dominují překlady polské poezie, mj. básně Adama Zagajewského, Czesława Miłosze, Jerzyho Górzeńskiego, Jana Krzysztofa Piaseckého, ale také překlady literárních esejů a interpretace poetiky polských autorů. Bulharskou a slovenskou literaturu zastupují v největší míře překlady vybraných básní ze sbírek autorů, kteří byli hosty Mezinárodního literárního festivalu v Novém Sadu.

Docházíme k závěru, že překlady z češtiny v období 2006–2014 v časopisu Zlatna greda jsou zastoupeny v solidní míře, zatímco v prvních letech existence časopisu, stejně jako po sledovaném období, zcela chybí. Srovnáme-li však přítomnost překladů z češtiny v jiných srbských literárních časopisech, jako jsou Pismo, Koraci nebo Polja, zjistíme, že ve zmíněném období jsou čeští autoři nejintenzivněji zastoupeni právě v časopise Zlatna greda. V letech 2005–2007 byly v bělehradském časopise pro světovou literaturu Pismo publikovány tři rozsáhlé výběry z poezie českých básníků (Jáchyma Topola, Lenky Daňhelové, Miroslava Holuba, Konstantina Biebla) v překladu Biserky Rajčić, a v časopisu Koraci v letech 2007–2016 se průměrně jednou ročně objevují překlady básní či próz současných českých autorů (např. Michal Ajvaz, Josef Straka, Petr Hruška, Jakub Deml, Bohumil Hrabal) a okruh překladatelů je širší (Biserka Rajčić, Tihana Hamović, Ivana Kočevski, Aleksandra Korda-Petrović, Ljiljana Kravljanac a skupina bohemistů), zatímco v časopisu Polja najdeme v číslech z let 2002–2010 přeložený cyklus esejů Milana Kundery a ještě překlady próz Miloše Urbana a Jana Balabána. Z hlediska prezentace autorů české literární scény srbské veřejnosti spatřujeme největší přínos časopisu Zlatna greda ve snaze Zorana Đeriće představit svými překlady čtenářům dosud nepřeložené české básníky a prozaiky. Đerićovy překlady jsou významné především tím, že jsou většinou jedinou stopou některých českých autorů v srbském jazyce, ale důležité jsou i jeho krátké poznámky o autorech a rozbory jejich děl.

Bibliografie překladů z češtiny v časopise Zlatna greda

leden–únor 2006, roč. 6, č. 51–52, s. 35

BORKOVEC, Petr: *Mehva, A.F., Tekst sa gornje granice šume* (básně).

Překlad a poznámka o básníkovi Zoran Đerić.

duben 2006, roč. 6, č. 54, s. 34

KRATOHVIL, Jiří: *Priča sa raskošnom kulminacijom* (povídka).

Překlad a poznámka o spisovateli Zoran Đerić.

květen 2006, roč. 6, č. 55, s. 8–9

ŠKVORECKI, Jozef: *Vejnov junak – anglistička priča* (povídka).

Překlad a poznámka o spisovateli Milan Čolić.

červen–červenec 2006, roč. 6, č. 56–57, s. 20–23

HRABAL, Bohumil: *Mačke* (úryvek).

Překlad a poznámka o spisovateli Zoran Đerić.

srpen 2006, roč. 6, č. 58, s. 57–59

RUDČENKOVA, Kateržina: *Dopusti mi da se kajem, (Tišinu...), Granična senka, Kabinet, (Slavila sam život na obali...), U noći, Pepeo i slast* (básně).

Překlad a poznámka o autorce Zoran Đerić.

RUDČENKOVÁ, Kateřina: *Nikde, Bílý štít, Pijeme spolu popel, Popel a slast* (básně v originále).

Krátký životopis básnířky v češtině.

listopad 2006, roč. 6, č. 61, s. 18–22

VIVEG, Mihal: *Dva kralja* (povídka).

Překlad a poznámka o spisovateli Milan Čolić.

červenec–srpen 2008, roč. 8, č. 81–82, s. 25–26

HOLUB, Miroslav: *Stručna napomena o potopu, Mi koji smo se smejali, Lekcije* (básně)

Překlad a poznámka o básníkovi Zoran Đerić.

duben–květen 2009, roč. 9, č. 90–91, s. 34–35

BERKOVA, Aleksandra: *Počeci* (povídka).

Poznámka o autorce popisující její poetiku a častá témata. Překlad Zoran Đerić.

duben–květen 2009, roč. 9, č. 90–91, s. 44

KOLARŽ, Jirži: *Među gupacima, Most protiv poezije* (básně).

Překlad a poznámka o básníkovi Zoran Đerić.

květen–červen 2010, roč. 10, č. 103–104, s. 31

VERNIŠ, Ivan: *Glicinije, U plavetnilu neba, (Ah, Eho, tako...), Čujem te ptice, Reka isparava, (Zagonetka od kosti...), Gleđaj na mrtvog gavrana (kanadski eskimi), Svetlost umrlih, Ništa, Ugašena svetla* (básně).

Překlad a poznámka o básníkovi Zoran Đerić.

listopad–prosinec 2012, roč. 12, č. 133–134, s. 40–41

REINEROVA, Lenka: *Biti kod kuće – u Pragu a ponekad i negde drugde* (próza).

Překlad a poznámka o autorce Zoran Đerić.

leden–únor 2014, roč. 14, č. 147–148, s. 10–11

Izbor: *Češki pesnici – samoubice*.

HRABAL, Bohumil: *Monolog, Apokalipsa, Čitateljka*.

HRABĚ, Václav: *Varujacije na temu renesanse, Jesen*.

ŠEBEK, Karel: *Zagledaj se u tminu..., (Vetar podiže tvoju kosu...), (Pad prethodi oholosti...)*.

Vybral a přeložil Zoran Đerić.

leden–únor 2015, roč. 15, č. 159–160, s. 90

BABIĆ, D.: *Pisci povratnici i zašto je više muškaraca među njima*.

Rubrika Novinky.

říjen–listopad–prosinec 2022, roč. 22, č. 252–253–254, s. 25–32

Skupina bělehradských bohemistů: *Prodor českých autorki*.

Recenze přeložených knih českých autorek (Anna Bolavá, Dora Kaprálová, Zuzana Brabcová, Radka Denemarková, Blanka Čechová) a knihy Josefa Škvoreckého *Útěky – Lída Baarová*.

Prameny

Zlatna greda, 1–256 (2001–2022). Novi Sad: Društvo književnika Vojvodine.

Koraci, 1–12 (2007–2016). Kragujevac: Narodna biblioteka „Vuk Karadžić“.

KORDA-PETROVIĆ, Aleksandra: *Novi period recepcije češke književnosti u srpskoj sredini*. Srpska slavistika (kolektivna monografija), tom 2. Beograd: Međunarodni kongres slavista, 2018, s. 185–198.

Pismo, 82–90 (2005–2007). Beograd: Književno društvo Pismo.

Polja, 412–496 (1999–2015). Novi Sad: Kulturni centar.

prof. dr Aleksandra Korda-Petrović

Faculty of Philology

University of Belgrade

Studentski trg 3, Belgrade, Serbia

korda@verat.net

Toto dílo lze užit v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-SA 4.0 International (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>). Uvedené se nevztahuje na díla či prvky (např. obrazovou či fotografickou dokumentaci), které jsou v díle užity na základě smluvní licence nebo výjimky či omezení příslušných práv.